

אֲחִיו בְּחִזּוֹן: וַיַּקְרֵב שֶׁם וַיָּפֶת אֶת־הַשְּׁמֶלֶת וַיִּשְׁמֹעַ עַל־שְׁבָם שְׁנֵיָהֶם וַיְלַכֵּד
אֶתְרָגִית וַיַּכְפֵּן אֶת עָרֹת אֲבִיהם וַיִּגְנַּחַם אֶתְרָגִית וַיַּרְאֵת אֲבִיהם לֹא רָאוּ:

(בג) וַיַּקְרֵב שֶׁם וַיָּפֶת, אֵין כתיב כאן וַיַּקְרֵב אֶלָּא "וַיַּקְרֵב", למד¹⁶² על שם שנთאמץ*

במצווה יותר מיפת, לכך זכו בניו לטלית של ציצית, ויפת זכו בניו לקבורה¹⁶³ שנאמר: אתן לגוג מקום שם קבר¹⁶⁴. ועם שבוח את אביו נאמר בזרכו: כו יגַּה מלך אשר את שני מזרים ואת גלות כוש גערים וזקנים ערום ויחף וחושפי שת וגוי¹⁶⁵. ופניהם אחורנית, למה נאמר פעם שנייה*, מלמד שכשרכבו אצלם והוצרכו להפוך עצמן לבסותו, דפכו פניהם אחורנית¹⁶⁶.

מפני המשמעה: "יש זהב ורב פנינים וכלי
יקר שפתני דעת" (משל ב, טו). למה נמשלה
התורה לפנינים ולאבני טובות. שכמו
באבני טובות בשיעור שווה אלף, כדי
שיםשו עשרה אלפיים אינו צריך שייה גודל
עשרה פעמים, אלא אם הוא מעט יותר, כבר
הוא שווה עשרה אלפיים, כמו כן בilmוד
התורה, אם אחד לומד מעט יותר מחברו, או
אם הוא בעצמו למד מעט יותר, כבר עלה
בזה המהן יותר לאין שיעור ותכלית, כי
"יקרה היא מפנינים" (שם ג). (נו לicher ב"ב'
תשמ"ט, מר' שלמה נפתלי הערך סמייטיצקי בשם ר' מיליאל מוסוקע מותלמי קמנין)

הקדמה דע בכל גלווי נסמות מכל נסמה ונסמה א) מוחיינת לקיס כל הגראג מלאות לך חומס
שחין בידו יכולת לקיים כמו משגה הקלבינות לכל טהילים וכוננים לחמר מהר מהר וכיוון
באס כמו מליה יכוס וחיליה הוי גט או פר דין בן בכוכו סדרכים הללו היינס ביד הלהם ולפ' ענן הגט היו
מוחיב לנרטס להאטטו הללו אך בסמלה אין בעינו מחתמת טהיל, הגונה במתבוקה סהיל' להרכח מוחם
מלוד עליו דמאות וכיולו דמאות הללו אין אף כל הצלח חייך להס לקיים ותקי' חומס טהיל' חותם
על הלהם הללו כסודם כן טהיל מוחיב לדודח חמריס הילם כי קירלן כן לופר טהיל דרכ
מקה וכיולוcosa טכ' ז' ליריך הצלח למסח החריש ולטבוחס כי כל ומון הללו כסודם
כגנד רמ"ח ח'גד' וגיד' נסמות הנט נסמות ב) חכמה מן כלונדים ונתקן נעלם מוש עליו למחר כל
חאר זו מוש לך ימס זהנו ומופעם בס' נסמות פ' ע' דקיל'ח ט'ב' שחין לו תיקון עד סייחול
געיגול וסלאס כל החריש מלהות ובל' זכהה היינו מלהון ודריש ליש כל חאר וחכד דיליה למעדך ליש
חמר לילצר כי ולחמלכך ליה כל חאר והכבר דלא יטל' חאר פמי קיינה דהס חסר חד וללא זריה
טליה קכ' ט' בגן הסוכן הטעמ' חאר הקחן געיגול' עד דטקליס כלונדים דיליה כו' ודס' געיגול'
ההרכתי בטען זה ע"ז: